

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 72/05-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti KDR, s. r. o., so sídlom Ž., právne zastúpenej advokátom JUDr. P. R., Advokátska kancelária, Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní pôvodne vedenom (pred zlúčením s Okresným súdom Trenčín od 1. januára 2005) na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 12 Rob 33/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti KDR, s. r. o., so sídlom Ž. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. apríla 2005 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti KDR, s. r. o., so sídlom Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní pôvodne vedenom na bývalom Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 12 Rob 33/04 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

V relevantnej časti svojej sťažnosti sťažovateľka uviedla: „Žalobným návrhom zo dňa 09. 6. 2004 sa navrhovateľ domáhal na vecne a miestne príslušnom súde vydania platobného rozkazu o zaplatenie žalovanej sumy. (...) Navrhovateľ v súlade s uznesením Okresného súdu v Novom meste nad Váhom zo dňa 15. 07. 2004 doplnil svoj žalobný návrh podaním zo dňa 02. 08. 2004. (...) Konajúci súd vyzval dňa 13. 09. 2004 navrhovateľa k úhrade súdneho poplatku za podaný žalobný návrh. Navrhovateľ takto určený súdny poplatok aj uhradil.

V zmysle ust. § 2 ods. 16 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky v platnom znení s účinnosťou od 01. 01. 2005 sídlom Okresného súdu Trenčín je mesto Trenčín, jeho obvod tvorí územný obvod (...) a územný obvod okresu Nové Mesto nad Váhom.

Sťažnosťou zo dňa 17. 03. 2005 požiadal navrhovateľ predsedu konajúceho súdu v súlade s ust. § 17 ods. 1 zákona o štátnej správe súdov o odstránenie zbytočných prietáhov v označenej právnej veci. (...)

Návrh bol sťažovateľom podaný dňa 9. 06. 2004. Podľa spisového materiálu konajúci súd uskutočnil prvý úkon dňa 15. 07. 2004. Ďalší úkon uskutočnil dňa 13. 09. 2004 (...). Konajúci súd teda v čase od 13. 09. 2004 do podania tejto ústavnej sťažnosti v predmetnej veci neuskutočnil nijaký procesne relevantný úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty. “

Na základe uvedeného skutkového a právneho stavu sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Právo sťažovateľa – KDR s. r. o., Ž. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní pred Okresným súdom v Trenčíne, vedenej do 01. 01. 2005 pred Okresným súdom v Novom Meste nad Váhom pod č. k. 12 Rob 33/04 vo veci návrhu sťažovateľa o zaplatenie sumy 227.825,10,- Sk s prísl. porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky v súlade s čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu v Trenčíne, vo veci návrhu sťažovateľa o zaplatenie sumy 227.825,10,-Sk s prísl. vedenej do 01. 01. 2005 pred Okresným súdom v Novom Meste nad Váhom pod č. k. 12 Rob 33/04 konať.

Ústavný súd zároveň v súlade s čl. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 60 000.- Sk.

Odporca je ďalej povinný uhradiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. P. R., titulom trov právneho zastúpenia čiastku 5 302,- Sk za dva úkony právnej pomoci podľa ust. § 11 ods. 2, § 14, § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (prevzatie a príprava zastúpenia, ústavná sťažnosť- pri úkone právnej pomoci 2 501,- Sk a režijnom paušále 150,- Sk).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie vecí v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa označených článkov ústavy a dohovoru, ku ktorému malo dôjsť postupom Okresného súdu Trenčín v konaní pôvodne vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 12 Rob 33/04.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 48/03).

Z obsahu s'ťažnosti vyplýva, že okresný súd sa v napadnutom konaní zjavne nedopustil takých priet'ahov, ktoré by bolo možné po prijatí predmetnej s'ťažnosti na ďalšie konanie považovať za porušenie práva podľa citovaného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po doručení žalobného návrhu s'ťažovateľky z 9. júna 2004 konajúci súd uznesením z 15. júla 2004 vyzval s'ťažovateľku na doplnenie svojho návrhu. S'ťažovateľka doplnila svoj žalobný návrh podaním z 2. augusta 2004, avšak súdny poplatok uhradila až po výzve okresného súdu z 13. septembra 2004. Z uvedeného je zrejmé, že s'ťažovateľka si neplnila riadne a včas svoju poplatkovú povinnosť, čo je okolnosť, na ktorú ústavný súd musí prihliadať pri posudzovaní tvrdenia o porušení základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože takáto okolnosť v zásade bráni súdu konať a rozhodnúť vo veci samej, a tým aj splniť účel tohto základného práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (I. ÚS 55/02, II. ÚS 10/01). S'ťažovateľkou označené obdobie po septembri 2004, keď malo dôjsť k zbytočným priet'ahom v konaní, nie je možné posudzovať vytrhnute (samostatne) z celkového priebehu konania a vysloviť s'ťažovateľkou požadovaný záver. Po zaplatení súdneho poplatku s'ťažovateľkou neexistovali síce žiadne procesné prekážky, ktoré by bránili okresnému súdu rozhodnúť o vydaní platobného rozkazu, no ani tento relatívne krátky úsek konania nie je podľa názoru ústavného súdu takou dobou, ktorá by odôvodňovala z hľadiska komplexného posúdenia danej veci záver o neprimeranosti jej trvania, resp. o kvalifikovaní konania okresného súdu ako takého konania, ktorého dôsledkom by boli zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa názoru ústavného súdu postup okresného súdu v napadnutom konaní nemožno na základe skutočností uvedených v s'ťažnosti považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru. S ohľadom na tieto skutočnosti neprichádza teda do úvahy, aby ústavný súd

namietany postup všeobecného súdu mohol po prijatí návrhu na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie tohto základného práva sťažovateľa.

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2005